



## דע את משפחתך 002 בית של אהבה

אחד מעיקרי יסודות הבית הוא נתינה, שהאדם צריך לתת ולתת עוד.

לא יתכן שהאדם הוא נהפך אדם אחר בבית, אלא צריך שכל היום הוא נותן, בין חוץ הבית בין בפנים הבית. האדם נוהג בבית כפי מה שהוא באמת. לדוגמא, אחר שהאדם מתחתן, הוא צריך לתת בכל דבר שהוא עושה, ולא לקבל. הוא עובד ה' כדי לתת ולא לקבל. הוא מתפלל לא לקבל לעצמו, אלא לתת. הוא לומד תורה לא לקבל - אלא לתת. זהו הצורה שצריך להיות אחר החתונה, שהאדם הוא נותן כל היום.

וכשחוזר להבית בלילה, אם הוא לומד ע"מ לתת - אדם זה לא צריך שום הדרכה.

אבל אם האדם עוסק ברוחניות רק לקבל לעצמו, אז הוא מתקשה לתת כשבא לביתו. כל היום, הוא פועל בעבודה, או הוא עובד ה' - למען עצמו. הוא עובד או לומד או מתפלל למען עצמו. אדם כזה חוזר לביתו בלילה, ועכשיו צריך לתת - לשוחח עם אשתו, ולהאכיל בניו ועוד - וקשה לו. אז הבית נתפסת אצלו כמקום של עבודה.

מהו הבית שלך? איך הבית נתפסת אצלך?

כשאדם לומד, ברור אצלו שזהו תורה. כשאדם מתפלל, ברור לו שזה תפלה. כשאדם הולך לחתונה, ברור לו מהו חתונה.

אבל כשאדם בא לביתו, מה רוצה מביתו? מנוחה.

רוב בני"א רואים הבית כמקום מלחמה. רוב בני"א כל היום - עובדים או לומדים, או שניהן יחד - רוצים קצת מנוחה כשבאים להבית, "וירא מנוחה כי טוב" - ואיננו שם.

הרבה בני"א לא רוצים להכנס לבית, ואומרים "אין לי כח להבית שלי."

בני"א בסוף היום רוצים שקט ומנוחה בביתם, ומתלוננים על המציאות של הבית, שאינו מקום של מנוחה אלא מקום עבודה קשה.

צריך להתבונן: מהו הבית? איך נתפס אצלך הכניסה לבית שלך? שלימות? א"א לחיות כל היום בשלימות. זהו שאיפה נכונה, אלא המציאות הוא שא"א לחיות כך.

"אדם לעמל יולד" - כל היום הוא צורה של עמל. אבל אין זה נתפסת אצלנו בפועל.

האם אתה אוהב אשה וילדים שלך? רוב בני"א עונים, "כן." אבל השאלה היא: האם אתה רוצה לבטאות אהבה זו להבית? עיקר הבית אינו "עבודת ה'." א"א לעבוד ה' כל רגע. כשמצלצל הטלפון, מיד נפסק העבודת ה'.

רוב בני"א אם שואלים להם, "האם אתה רוצה לבטא אהבתך לאחרים?", אומרים - "כן!" אבל זהו השאלה: כמה זמן אתה מבטא האהבה שלך להבית? זהו שרש כל הבעיות בהבית. מה ילדיך צריכים? בגדים? בודאי שהם צריכים בגדים ולאכול, אבל מה הם צריכים בעיקר?

הם צריכים אהבה, ביטוי האהבה שלך להם. זהו הבסיס של כל הבית! עבודת ה' אינו בסיס של הבית, אף שאמת הוא שצריך לעבוד ה'.

האמת הוא שהבית אינו סתם מקום לנוח ולאכול, אלא הבית הוא מקום של ביטוי האהבה שלי לבני המשפחה.

יש שהם תופסים שעיקר הבית הוא דקדוק הדין - האם יצליח שכל בניו יהיו ר' אלישיב שהוא המדקדק הגדול בדין?! ברור שלא.

מהי הריח של הבית? עבודת ה'? אמת שצריך לעבוד ה', זהו שאיפה גדולה, אבל מהו ריח של הבית כל רגע? הבית הוא מקום של ביטוי האהבה. בית אינו רוחניות, הרוחניות הוא רק חלק מבית. הבית הוא מקום של אהבה, זהו הבסיס של הבית.

מהי רוח החיים של הבית? תורה? הלואי. א"א ללמוד כל רגע בבית, אין כזה מציאות. עצם נשמת הבית הוא ביטוי של אהבה. גם "ואהבת לרעך כמוך" אינו בסיס הבית. גם "כיבוד אב ואם" אינו עיקר הבית. גם "רצון ה'" אינו עיקר הבית! עיקר הרוח של הבית הוא שאני מבטא אהבתי לכל הבית, ואהבה זו בא מעצם הויה שלי, לא רק משום שהוא רצון ה', אלא משום שזהו עצמיות שלי. בפנימית צריך לבטאות זאת משום שזהו הרצון ה', אבל בפועל, צריך לבטאות אהבה זו לבני הבית רק משום שאני אוהב אותך, לא רק משום שזהו הרצון ה'!

אם זהו התפיסה, הבית אינו מקום של מלחמה, אלא הוא מקום של אהבה, רוגע וחיות. הבית צריך להיות מקום שהוא כולו אהבה! לא שצריך לאמר לבני ובנותי - "אני אוהב אותך." זהו רק חלק מבית. כל עצם תפיסת הבית הוא ביטוי האהבה!!

הבעיה הוא שרוב בני"א מטרידים כשבאים להבית, ואין להם דק אחד להתבונן קודם שפותח הדלת מה רוצה מהבית שלו. זה המציאות. אבל יש בידינו לבנות צורת חיים שונה.

כדי להשתנות, ראשית, צריך נפש פתוחה.

שניה, יש עוד נקודה: כמה זמן יש לנו הרגשות של נפש? לא מדבר בקנאה ושנאה, אלא על הרגשות חיוביות. כמה הרגשות חיוביים יש לנו? אנו שקועים במעשים כל היום, ואין לנו הרגשות.

"מאן דנפח מדיליה נפח". צריך לנפוח מדיליה. כל האהבה בבית צריך לבוא ממך - לא מהמשפחה כלפך.

הבית הוא משום של גילוי רגש. לא שהבית הוא מקום של רגש - אם הבית הוא רק רגש, אז יש היפוך של רג"ש - גר"ש, גרושין. אלא הבית הוא מקום של גילוי הרגש שלך.

רוב הבעיות בעולם הוא משום טרדת החיים, ואנו טרודים במעשים ואין לנו הרגשים, והבית שלנו נהפך כחלק מסדר החיים. מהו הבית שלך - מפריע לחיי סדר שלך, או מקום של חיות?

יש בנ"א שלא מפריע להם שהבית אינו מקום של חיות. אבל מהו עיקר הבית?? שיהיו הילדים אומרים דברי תורה בסעודת שבת? יש כאן דברי תורה, אבל אין זה חיים. זהו בית מת! צריך לחיות מה שהוא מדבר. אם האב מדבר דבר תורה שהוא והוא חי במה שהוא אומר, זהו חיות בהבית, ואז מצליח בהבית.

מהו חיים? חיים הוא תורה, מצוות, סדר, משטר, חינוך וביחנות? או החיים הוא חיים שהוא מלאים חיות? זה שאלת השאלות. ממה האדם חי כל השבוע? אם האדם חי רק מבית מסודר, זהו חיים בלי שום חיות. אבל אם האדם חי מאהבה שבבית, אז יכול לחיות מהבית. אז הבית הוא מקום של רוגע, לא מקום של מלחמה וטרדה. הבית הוא גילוי של כל השאיפות והמוסר.

לא שהאדם צריך ללמוד מוסר או להיות בעל הרגש, ובבית הוא אדם אחר. לא! הבית הוא גילוי של כל השאיפות, מוסר ורגש שלך.

הבית היא גילוי של כל אהבה שלך. אין זה רק תפיסה פנימית על חיי הבית, אלא הוא מהלך החיים.

- [דע את משפחתך](#) [1]
- [המיטב של בלבבי](#) [2]

---

**Source:** <https://101.37.149.interhost.co.il/shiur/אהבה-של-בית-002-את-משפחתך-101.37.149.interhost.co.il/shiur/>

#### Links

[1] <https://101.37.149.interhost.co.il/daes.mish>

[2] <https://101.37.149.interhost.co.il/best.of.bilvavi>